

og det vilde ikke være noget lille Raaderum for en Mand, som skulde paatage sig de deri boende Personers Sjælesorg hver for sig. Man burde jo vistnok, dersom Lovforslaget virkelig i det Hele var heldigt, ønske, at det fik et stort Omraade at virke paa. Men hvad kunde der nu ligge indenfor en Cirkel, flaaet med en saadan Radius? Der vilde komme til at ligge mange Communer, mange Sogne; jeg troer, at, hvis man vilde flaae Cirkler med denne Radius paa vilkaarlige Steder paa Kortet, vilde man let indenfor disse Cirklers Omkreds faae en halv Enes Sogne. Var det nu virkelig et moderat Forslag, at der skulde fremkalbes en saa gennemgribende Omordning, som den foreslaaede, fordi der indenfor en saadan Cirkelomkreds, som indbefattede en halv Enes Sogne — og jeg troer, som sagt, at man vistnok vilde kunne finde saadanne paa Kortet, — kunde findes i hvert Sogn 2 Familiefædre, som havde Øyst til en Forandring? Haves der Øyst og Trang til den, saa er jeg meget stemt for, at denne Trang saavidt muligt skal imødekomes, men var det Nok til at sige, at der fandtes en gennemgaaende Trang over hele Landet, naar man kun støttede denne paa den nævnte Forandring, og var det Maadehold, naar man, støttende sig derpaa, fremkalbte en gennemgribende Lov for det hele Land? Det skal jeg imidlertid, som sagt, ikke videre behøomme, men den Forandring, det Moment, som det tidligere Lovforslag i alt Fald saaledes opstillede, er jo ikke længer tilstede i det foreliggende Lovforslag. Ifølge samme kunne 20 Familiefædre i hele Sjælland, i Fyen eller i Thyland, fra Stagen til Kongeaen, træde sammen og slutte sig om den Mand, som de ønske til deres Sjælesorger. Haves disse Personer Trang og Øyst til at slutte sig til ham, saa maa det jo vistnok staae dem frit for, men skulde et saadant lille Samsund paa 20 Personer i Thyland dog efter alle vore Begreber kunne kaldes en Menighed? Skulde derigjennem Alt det kunne skyldstjøres, som Staten dog hidtil har anseet for fornødent til at con-

stituere, hvad man kalder en Menighed, og skulde den Mand, der paatog sig Slligt, kunne opstille en Menigheds Sjælesorgers Pligt i et saadant Omfang? Jeg indrømmer, at dette Exempel vistnok er et Extrem, men en Lov skal kunne taale en streng Anvendelse. Et andet Moment og en anden Betingelse, som det tidligere Lovforslag opstillede, der skulde kunne godtgjøre Trangen, indeholdtes deri, at det sagde: Naar de vedkommende 20 Huusfædre ville underkaste sig den Bekostning, som det vil medføre at indrette sig en Bedesal, saa maa der, deels i Betragtning af slige Folks Vilkaar og deels efter hvad der i Almindelighed bevæger sig i Menneskene, erkjendes at være en Trang tilstede, thi ellers vilde de ikke gaae ind paa at bringe et saadant Offer. Og saa dette skal jeg lade staae hen, men det er i alt Fald blevet nævnt, idetmindste udenfor Forhandlingerne i Rigsdagen. Men dette Moment er imidlertid ligeledes faldet bort ved det foreliggende Lovforslag. Der fordres nemlig ikke i samme, at der skal indrettes nogen Bedesal eller noget Capel; Sognekirkerne i den hele Omkreds, hvortil disse Huusfædre eller denne Menighed hører, stilles tværtimod til deres Disposition. Vi maae nu erindre, at deres Omkreds ikke længer falder indenfor de 3 Mile fra Capellet, men at den er ubegrændset, og at altsaa alle Sognekirker i den store Omkreds ville staae til Disposition for disse enkelte Personer og den Sjælesorger, som de have kaaret sig. Jeg troer, at man maa have mange Betænkkeligheder herved. Efter Lovforslaget skal en saadan Sjælesorger jo vel ogsaa henhøre under Kirkens Tilfyn, under Biskoppen og Provsten; men efter Lovforslagets Affattelse vil det let blive Følgen, at han kommer til at høre under flere Provster og Biskopper; Følgesen af Kirkens Bøger, som har en saa stor Betydning i legal og communal Henseende, vilde ogsaa derved blive saare vanskelig. Dette er Bemærkninger, som jeg i det Hele taget har maattet ønske at knytte til Spørgsmaalet om, hvorledes man egentlig har tænkt sig Bevistet